

Бюро
Розвиття
Підприємництва

УКРАЇНА

СПІЛКА
ПІДПРИЄМЦІВ
ХАРКІВСЬКОЇ
ОБЛАСТІ

upmf
Українська
Асоціація Підприємців та Інженерів
Scientists' Association & Engineers

Savonia
University of Applied Sciences

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Бюро розвитку підприємництва економічного факультету НТУ «ХПІ»
Таврійський національний університет ім. В. Вернадського
(м. Сімферополь)
Українська асоціація розвитку менеджмент-бізнес освіти (УАРМБО)
Спілка винахідників і раціоналізаторів України
Союз підприємців Харківської області
Отто фон Герікке університет (Магдебург, Німеччина)
Мішкольцький університет (Угорщина)
Санкт-Петербурзький державний університет економіки і фінансів (Росія)
Петрошанський університет (Румунія)
Університет ім. П'єра Мендеса Франса (Гренобль, Франція)
Університет прикладних наук Савонія (Куопіо, Фінляндія)

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

III Міжнародної науково-практичної конференції:
«СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ:-
БІЗНЕС, НАУКА ОСВІТА»

06 - 09 квітня 2011р.

Харків - НТУ «ХПІ»

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ КОНТРОЛЮ ВИКОНАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Як відомо, контроль є однією з основних функцій управління, зміст якої насамперед полягає у забезпеченні безперебійного функціонування зворотних зв'язків в системі управління.

Процедури контролю в сфері управління інноваційними проектами мають бути спрямовані на систематичне й планомірне спостереження за всіма процесами реалізації проекту, виявлення відхилень від цілей реалізації проекту, прогнозування наслідків сформованої ситуації, обґрунтування необхідності коригувального впливу.

В сфері управління інноваційними проектами на регіональному рівні необхідність здійснення ефективного контролю додатково посилюється широтою кола наслідків (екологічних, соціальних, культурних та ін.), що можуть супроводжувати реалізацію проекту (у порівнянні із переважно вартісними критеріями, якими керуються виконавці при реалізації суто підприємницьких інноваційних проектів).

Отже, завдання контролю полягають насамперед у зіставленні фактичних відомостей про хід виконання проекту із плановими параметрами, а також у виявленні розміру та причин відхилень. Тому особливого значення в ході реалізації проекту набувають питання створення умов ефективного моніторингу й контролю проекту.

Основними передумовами для вирішення цих проблем є планомірність здійснення проекту (фіксує певні крапки реалізації проекту або дані для контролю), доцільність й адекватність звітної документації (відповідність структурі й змісту планів, певним критеріям контролю, його інструментарію й періодичності здійснення), гласність (обговорення звітів і визначення можливих дій по попередженню відхилень або їхньому усуненню), гнучкість (розробка найбільш ефективних дій по подальшій реалізації проекту з урахуванням змін).

В ході контролю виконання проекту слід не тільки визначити ступінь виконання заданих обсягів робіт або їхній поточний стан, але обов'язково

приймати до уваги можливий нелінійний характер залежності між окремими складовими процесу реалізації проекту. Залежно від необхідної точності розрізняють наступні інструменти оцінки виконання проекту: контроль у моменти закінчення робіт («0-100»); контроль у моменти 50% готовності робіт

(«50-50»); контроль у заздалегідь певних крапках проекту (метод контролю по віхах); регулярний оперативний контроль (через рівні проміжки часу); експертна оцінка ступеня виконання робіт і готовності проекту. До складу основних методів контролю виконання інноваційних проектів належать наступні: традиційний (бюджетний), «засвоєного обсягу», за кінцевою вартістю (змішаний), контрольних карт, статистичний.

З точки зору автора, при реалізації великих інноваційних проектів на регіональному рівні (насамперед – інфраструктурного характеру) найбільш прийнятним є використання змішаного методу «за кінцевою вартістю» у поєднанні із застосуванням окремих інструментів статистичного аналізу та методу контрольних карт. Доцільність впровадження згаданого методичного забезпечення обумовлюється як необхідністю багатокритеріальної оцінки показників виконання інноваційних проектів такого роду, так і досить високим рівнем гнучкості, яку демонструє цей метод у відношенні визначення вартісних параметрів проекту (остання обставина набуває особливого значення для масштабних проектів, реалізація яких розтягнута у часі та вартість яких може суттєво змінюватися. До складу найбільш важливих особливостей, притаманних змішаному методу, слід віднести наступні: вартість по завершенні проекту формується виходячи з фактичних витрат на поточну дату й вартості робіт за проектом, що залишилися, скоректованої з урахуванням індексу освоєння витрат; вартість по завершенні формується виходячи з фактичних витрат на поточну дату й оцінки вартості, що залишилася; вартість по завершенні формується виходячи з фактичних витрат на поточну дату нового кошторису на частину робіт за проектом, що залишилися.

Розбудова належного організаційного забезпечення процесу контролю передбачає не тільки обґрунтування вибору прийнятних методів та необхідної інформації, але й підтримку та координація цього процесу.

Система контролю виконання інноваційних проектів звичайно передбачає послідовне здійснення управлінських операцій з виконання функцій планування, керування, власне контролю, мотивації шляхом надання орієнтованої на результати інформації для всебічного координування та управлінських процедур щодо виконання проекту до загального контуру управління організацією.

При цьому система контролю може охоплювати окремі проекти або сукупність усіх проектів, що передбачає необхідність відповідної диференціації методичного та організаційного забезпечення контрольних процедур. Крім того, система контролю має також враховувати різноманіття завдань за різними етапами реалізації проекту: фази підготовки й планування проекту, здійснення проекту й управління їм або до остаточного розрахунку, визначення успішності проекту та ін. Отже, контроль проекту слід здійснювати по етапах проекту, щоб забезпечити важливість рішення виникаючих проблем шляхом дезагрегації-агрегації (декомпозиція) контрольних процедур.

Слід, проте, відзначити, що в межах великих організацій, що мають традиційну лінійно-функціональну структуру жорсткого ієрархічного виду, або у надвеликих організаційних системах, задіяних у реалізації масштабних інноваційних проектів, здійснення такого роду декомпозиції звичайно буде утруднюватися численними перешкодами.